

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/17/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411218449
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4411218449.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. J., nar. XX. XX. XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: otec I. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, zastúpený JUDr. Zuzanou Lapárovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Forgáchova bašta 7 a matka A. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. W., F. 7, o návrhu otca na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva rodičov, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 11P/251/2011-91, zo dňa 24. januára 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril maloleté dieťa: T. J., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok od 26. 09. 2011 a matku zaviazal prispievať na jej výživu 70 eur mesačne počnúc 26. 09. 2011, vždy do 15.-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk otca. Zročné výživné na maloleté dieťa T. J. za obdobie od 26. 09. 2011 do 31. 01. 2012 vo výške 291,65 eura povolil matke platiť v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, a to od právoplatnosti rozsudku. Styk matky s maloletou T., nar. XX. XX. XXXX upravil tak, že matku je oprávnená stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párny týždeň v roku v dobe od soboty 9.00 hodiny do nedele 17.00 hodiny a je oprávnená maloleté dieťa v určený čas prevziať a po ukončení stretnutia v určenom čase je povinná maloleté dieťa otcovi v mieste bydliska odovzdať. Otcovi uložil povinnosť maloleté dieťa na toto stretnutie pripraviť a v určený čas v mieste jeho bydliska maloleté dieťa matke odovzdať. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 25 ods. 1, 2, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že maloleté dieťa sa nachádza v starostlivosti otca už od 01. 06. 2010, ktorý zabezpečuje maloletej T. riadnu starostlivosť, pričom maloletá T. má v domácnosti otca vytvorený svoj domov, ktorý mu poskytuje pocit bezpečia a opory. Na základe uvedeného súd prvého stupňa rozhodol vo veci na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, ktoré prebieha na Okresnom súde Nové Zámky tak, že zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca, pretože nie je vhodná zmena výchovného prostredia u maloletého dieťaťa, pretože nie je v záujme maloletého dieťaťa vytrhnúť ho zo súčasného prostredia, v ktorom má pocit bezpečnosti a istoty a v ktorom je o neho riadne postarané. Zároveň súd

zaviazal matku na platenie výživného s prihladnutím na jej príjem, a to vo výške 70 eur mesačne, keď vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a tiež zo schopností a možností oboch rodičov. V tomto smere prijal záver, že matka môže prispievať sumou 70 eur mesačne na výživu maloletej T. bez ohrozenia svojho životného minima a dotknutia svojej životnej úrovne. Poukázal na to, že matke po zaplatení výživného vo výške 70 eur mesačne, zostane ešte dostatočne vysoká suma na pokrytie svojej výživy a reprodukciu svojej pracovnej sily. Súd prihladol na strane matky aj na jej ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Uvedená výška výživného súd považoval za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Vzhľadom k tomu, že určením výživného od 26. 09. 2011, t. j. od podania návrhu, matka neprispievala žiadnou sumou na dieťa, vznikol jej nedoplatok na výživnom za obdobie od 26. 09. 2011 do 31. 01. 2012, a to vo výške 291,65 eura (11,65 eura za mesiac september 2011 + 4 mesiace x 70 eur), ktorý súd povolil matke splácať po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok podľa § 160 odsek 1 OSP. Keďže súd upravil zverenie maloletého dieťaťa a výšku výživného do rozhodnutia vo veci rozvodu manželstva, upravil aj stretávanie sa matky s maloletým dieťaťom, ktoré upravil v širšom rozsahu ako bolo upravené doteraz v predbežnom opatrení, a to tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párnny týždeň od soboty do nedele. Za preukázané považoval, že maloletá T. má rovnako pozitívny citový vzťah ako k otcovi, tak aj k matke a v zmysle správy z poradensko-psychologického procesu súd podporil kontakt matky s maloletým dieťaťom vo väčšej miere. Súd prihladol na to, aby sa na výchove maloletého dieťaťa podieľal aj ten rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, v danom prípade matka. Z dôvodu, že maloletá T. u matky dlhšiu dobu v noci nespávala a stretávali sa len sporadicky, bol súd prvého stupňa toho názoru, že čas, v ktorom sa bude maloletá s matkou podľa rozhodnutia súdu stretávať, by mal postačiť na opätovné zblíženie sa matky s maloletou T., pričom následne bude možná doba, v ktorej sa bude maloletá T. s matkou stretávať, rozšíriť. Poznamenal, že úprava stretávania sa matky s maloletou T., predstavuje len minimálnu dobu, v ktorej sa matka s maloletou môže stretnúť a nič nebráni tomu, aby sa matka s maloletou stretávala aj častejšie po vzájomnej dohode rodičov. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, ktoré konanie možno začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka domáhajúc sa zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa. Uviedla, že konanie o úpravu pomerov rodičov bolo začaté v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/151/2010, v ktorom konaní sa okrem rozvodu manželstva mali upraviť aj pomery rodičov maloletému na čas po rozvode. Navyše v predmetnom konaní bolo už právoplatne nariadené predbežné opatrenie. Namietala, že v napadnutom rozsudku vo výroku nie je uvedené, že ide o úpravu pomerov rodičov k maloletej T. na čas do rozvodu, a preto súd rozhodol na základe návrhu podaného v tej istej veci, teda došlo k duplicitnému konaniu, v ktorom boli otcovi dieťaťa prisúdené práva ohľadne zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti už od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Uviedla, že nesúhlasí so zverením maloletej T. otcovi do starostlivosti. Bránila sa tým, že súd posudzoval vec jednoznačne a veľmi nerada by poukázala na vplyv bývalého ministra zdravotníctva, ktorý je otcom otca maloletej T., a ktorého vplyv jej bol zdôraznený. Matka nesúhlasila ani s tvrdeniami otca, že jej stretávanie sa s maloletou T. funguje len na 80%, a že sa o maloletú nezaujíma v priebehu týždňa, keďže práve otec je ten, ktorý jej bráni v styku s maloletou. V tejto súvislosti poukázala na viaceré prípady, kedy zbytočne kontaktovala otca a snažila sa realizovať styk s maloletou, pričom otec jej styk s dieťaťom z rôznych dôvodov neumožnil. Poukázal na to, že otec dieťaťa jej styk neumožnil z dôvodu, že maloletá T. ochorela, pričom jej túto skutočnosť skôr neoznámil a ona zbytočne cestovala do miesta bydliska maloletej dcéry, pričom túto skutočnosť jej otec mohol oznámiť skôr. Napokon zistila, že maloletá T. nebola vážne chorá. Poukázal aj na to, že jej otec dieťaťa styk bezdôvodne neumožnil, pretože sa stali aj také situácie, že v čase styku otca a maloletú T. nenašla doma, ani je nikto nezdvíhal telefón. Prípadne jej otec dieťaťa telefonicky oznámi, aby ani nechodila, pretože je s dieťaťom na horách a na čas, kedy bol styk upravený sa dieťaťa domov nevráti. Bránila sa tým, že nie je pravdivé tvrdenia v rozsudku súdu prvého stupňa v tom, že sa dieťaťu nevenuje a o dieťa sa nezaujíma, naopak otec vytvára dojem, že sa matka o dieťaťa nezaujíma a so svojou družkou jej robia pri styku s dieťaťom problémy, pretože jej odmietajú aj telefonický kontakt s dcérou. Matka poukázala aj na vykonané dokazovanie, keď za neopodstatnené v tomto smere považovala jednak správu detskej lekárky, vyjadrenie materskej škôlky, pretože je záujmom škôlky tvrdiť, že dieťa tam je adaptované, veselé, komunikatívne a pod. Skutočnosť, že o maloletú T. prejavuje otec záujem či už návštevami u detskej lekárky, alebo v škole považovala za prirodzené, pretože ona nemá možnosť dochádzať do škôlky, ako ani nemá vedomosť o

návštevách maloletej u detskej lekárky a o jej prípadných chorobách. Uvedené však neznamena, že o dieťa neprejavuje záujem. K výsledkom poradensko-psychologického procesu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky uviedla, že nebránila v prešetrovaní jej bytových, rodinných a sociálnych pomerov v jej domácnosti, keďže oznamovanie o šetrení jej bolo neskoro doručované. Podľa názoru matky konanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky voči jej osobe bolo zaujaté. Uviedla, že býva v byte, ku ktorému po rozvode nadobudne vlastnícke právo a maloletá T. má a bude mať zabezpečený riadny domov so všetkým čo si jej potreby vyžadujú. Záverom dodala, že otázka úpravy pomerov k maloletemu dieťaťu, najmä ohľadne styku rodiča s dieťaťom by malo vystihovať potreby dieťaťa, čo najpresnejšie a nie iba domnienkou bez vyjadrenia odborníka. Poukázala na to, že u nej dieťaťa ma zabezpečené riadne bývanie, pričom otec je iba v podnájme u družky a pokiaľ tento vzťah ukončí bude musieť dom aj s dcérou opustiť. Poukázala tiež na to, že v rozsudku je nesprávne uvedené, že dcéra ju neoslovuje mama ale krstným menom, pričom označením mama oslovuje družku otca. Bránila sa tým, že pokiaľ jej dcéra s ňou, tak ju oslovuje mama, toto oslovenie je však zakazuje o otec a jeho družka, ktorí vyžadujú, aby maloletá T. oslovovala ako matku družku otca. Rovnako maloletej T. zakazujú, aby jej dala pusu. Uviedla, že maloletá T. nepotrebuje čas na to, aby sa opätovne s ňou ako s matkou zblížila, pretože z rozsudku vyplýva, že dieťaťa má rovnako pozitívny vzťah k obom rodičom. Záverom poukázala na to, že otec si maloletú T. od nej zobral s tým, že ju vráti, čo viac neurobil a ona aj požiadala o pomoc políciu, táto jej odmietla pomôcť s poukazom na to, že nie sú rozvedení , a preto konať nemôže. Nie je preto pravdivé tvrdenie otca , že sa o dieťaťa nestarala. Prehlásila, že svoju dcéru ľúbi a chce ju vychovávať bez zásahu cudzích ľudí, ako to je v domácnosti družky otca.

K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý poukázal na záver správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 21. 12. 2011, z ktorej vyplynulo jednak to, že obaja rodičia majú k maloletej vytvorený pozitívny citový vzťah a majú veľký záujem o jej zverenie do osobnej starostlivosti, ako aj to, že maloletá T. prechováva pozitívny citový vzťah k obom rodičom, výraznejšie však preferuje otca, v domácnosti ktorého v súčasnosti býva a vníma ju ako svoj domov, poskytujúci pocit bezpečia a opory. Zastal názor, že je potrebné vo väčšej miere podporovať kontakt maloletej T. s matkou a postupne ho rozširovať s poukazom na ochranu práv a právom chránených záujmov maloleteho dieťaťa.

K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril aj otec maloletej, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Podľa názoru otca súd vo veci vykonal úplné dokazovanie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a rozhodol vo veci zákonne, spravodlivo a pritom v prvom rade bral do úvahy záujmy maloleteho dieťaťa. Poukázal na to, že maloletá T. žije v jeho domácnosti aj spolu s jeho družkou a ich spoločným dieťaťom. Maloletá T. je spokojná a vyrovnaná, pričom s jeho družkou má veľmi dobrý vzťah.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 214 ods. 1 OSP) a po prejedaní veci na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 písm. a/ OSP), na ktorom odvolací súd sám doplnil dokazovanie (§ 213 ods. 5, 6 OSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť. Odvolací súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti inak riadne predvolanej matky, ktorá svoju neúčast neospravedlnila a v neprítomnosti kolízneho opatrovníka, ktorí svoju neúčast písomne neospravedlnil.

Odvolací súd prejednal odvolanie matky na odvolacom pojednávaní, na ktorom doplnil dokazovanie výsluchom otca maloletej T. a doplnil dokazovanie prečítaním písomného podania otca doručené odvolaciemu súdu 22. 05. 2012 - doplnenie vyjadrenia k odvolaniu, vyjadrením otca zo dňa 21. 05. 2012 k veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/151/2010, vyjadrením otca zo dňa 16. 03. 2012, vyjadrením otca k znaleckému posudku zo dňa 27. 04. 2012, uznesenia Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. 05. 2012 a správy z psychologického vyšetrenia .

Otec maloletej T. na odvolacom pojednávaní uviedol, že v spoločnej domácnosti s matkou mal. dieťaťa naposledy žili v Nových Zámkoch v byte na I. ulici a to do januára 2010, v ktorom mesiaci sa dohodli že, sa rozvedú. Ohľadne maloletej T. sa pritom dohodli, že maloleté dieťa bude bývať s ním v D. a bude ju

ďalej vychovávať otec. Zároveň sa dohodli, že pokiaľ bude chcieť matka dieťa vidieť, alebo si ho zobrať a starať sa oň, nebude to žiadny problém. Poukázal na to, že v polovici júna 2010 sa s maloletou T. odsťahoval do D., kde začala chodiť aj do škôlky. Za nepravdivé považoval tvrdenie matky, že jej maloletú T. po 4 dňoch mal vrátiť. Uviedol, že naposledy došlo k realizácii styku matky s maloletou T. v období od 6. mája do 11. mája 2012, keďže maloletá T. chcela ísť k matke, avšak po návrate domov povedala, že na taký dlhý čas už nechce ísť k matke. V tejto súvislosti dodal, že aj pred 6. májom 2012 sa styk matky s maloletou T. realizoval, a to prevažne každý párný týždeň, tak ako to prvostupňový súd rozhodol, pričom v prípade, že to nebolo možné tak vždy matke umožnil realizovať styk v náhradnom termíne. Ďalej uviedol, že v priebehu týždňa sa matka o maloletú T. neinformuje, nezatelefonuje a nezaujíma sa. Nesúhlasil s tvrdením matky, že jej bráni v styku a maloletou dcérou. Záverom dodal, že by nemal žiadny problém so zverením maloletej T. matke, keby bol presvedčený, že sa o dieťa zodpovedne postará.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Rozhodovanie o výchove maloletého dieťaťa rodičov, ktorí spolu nežijú, sa riadi vždy záujmom dieťaťa. Zákon o rodine túto zásadu vyslovuje v ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého súd vždy prihliadne k tomu, aby boli zistené najpriaznivejšie podmienky pre zdravý vývoj dieťaťa. Rozhodovanie o výchove maloletého dieťaťa jedným z rodičov spočíva v posúdení, ktorý z rodičov má lepšie možnosti a schopnosti k tomu, aby vychovával mal. dieťa. Základným predpokladom správneho rozhodnutia o výchove mal. dieťaťa je, aby si súd opatril spoľahlivý podklad vykonaním a zhodnotením všetkých vhodných dôkazov na všestranné objasnenie skutočností, ktoré charakterizujú osoby rodičov, ako aj ich spoločenské uplatnenie, ich postoj k práci, spoločnosti, plneniu spoločenských povinností, k verejnému životu, i vzťah k rodine, k deťom, ich životné podmienky, vzťah k osobám, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti. Vedľa skutočností, ktoré charakterizujú osoby rodičov i prostredie v ktorom žijú, sú pre rozhodovanie o výchove mal. detí významné skutočnosti, ktoré sa týkajú výlučne dieťaťa. Napríklad jeho vek, pohlavie, zdravotný stav, vzťah k rodičom, sklony a záujmy a podobne. Rozhodnutie o výchove maloletého dieťaťa jedným z rodičov zachováva väčšinu rodičovských práv a povinností rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Styk tohto rodiča sa uskutočňuje predovšetkým v záujme dieťaťa; zaisťuje čiastočnú spoluúčasť tohto rodiča na výchove dieťaťa udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta medzi týmto rodičom a dieťaťom, pretože úplné odlúčenie dieťaťa od jedného z rodičov môže ohroziť citový vývoj a vzájomné citové vzťahy dieťaťa k obom rodičom. V záujme dieťaťa je aby sa styk s rodičom uskutočňoval v ovzduší, ktoré nie je poznamenané konfliktnými vzťahmi medzi rodičmi, pretože styk dieťaťa s rodičom ktorému nebolo zverené do výchovy, môže v konfliktných pomeroch viesť k narušeniu zdravého vývoja dieťaťa.

Úprava práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (§ 154 ods. 1 OSP). Po tejto úprave môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov ako aj v pomeroch detí, odôvodňujúce zmenu pôvodného rozhodnutia súdu (dohody rodičov) o úprave

rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu. Pri úvahe o zmene takéhoto rozhodnutia treba mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove, pri rešpektovaní zásady stálosti výchovného prostredia. Zmena doterajšieho výchovného prostredia je preto odôvodnená najmä vtedy, keď doterajšie výchovné prostredie nezabezpečuje priaznivé podmienky pre úspešný vývoj dieťaťa.

Odvolačný súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa v čase jeho rozhodovania, ale aj zo skutočností, ktoré získal vykonaným dokazovaním na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci v zásade rozhodol správne, keď maloletú T. zveril do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na jej výživu sumou 70 eur mesačne, počnúc od 26. 09. 2011. Aj v časti úpravy styku matky s maloletou T. považoval odvolací súd tento rozsudok za vecne správny.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver, a to najmä v tom smere, že otec je v súčasnej schopný zabezpečiť výchovu maloletého dieťaťa. Pretože o dieťaťa zabezpečuje starostlivosť od júna 2010, nie je vhodné s ohľadom na skutočnosť, že súčasne prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, meniť výchovné prostredie, na ktoré si dieťa zvyklo. V starostlivosti otca o maloleté dieťaťa súd zatiaľ nezistil nedostatky, ktoré by otcovi bránili sa o dieťaťa riadne postarať. Čo sa týka tvrdení matky v tom, že otec jej v styku s dieťaťom bráni a tiež v tom, že dieťa spolu s družkou vychováva dieťaťa tak, aby matku dieťaťa nerešpektovalo ako svoju biologickú matku odvolací súd uvádza, že tieto skutočnosti zatiaľ v konaní preukázané neboli a zostali v rovine subjektívnych tvrdení matky. Pokiaľ by súd tieto skutočnosti zistil, mohol by hodnotiť správanie sa otca ako neschopnosť riadne dieťaťa vychovávať. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že otec je povinný rešpektovať úpravu styku dieťaťa s matkou v zmysle súdneho rozhodnutia a čas styku upravený súdom nie je otec oprávnený jednostranne meniť a určovať matke náhradné termíny. Už vôbec nie je prípustné, aby otec neumožnil matke realizovať styk s tým, že dieťaťa sa nebude nachádzať v určený čas v mieste realizácie styku. Otec, ktorý zabezpečuje v súčasnej dobe starostlivosť o dieťaťa je povinný vychovávať maloleté dieťaťa k láske a úcte k druhému rodičovi teda k matke, ktorá má tiež právo podieľať sa na výchove svojej dcéry.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že maloletá T. má pozitívny vzťah k obom rodičom, nebolo preukázané ani to, že matka sa o dieťaťa nezajíma prípadne, že nemá k dieťaťu vytvorený riadny vzťah. Rozhodujúcou pre rozhodnutie súdu preto bola tá skutočnosť, že maloleté dieťaťa je od júna 2010 v starostlivosti otca, pričom v starostlivosti otca neboli zatiaľ zistené a preukázané také skutočnosti, ktoré by bránili v tom, aby o dieťaťa zabezpečoval starostlivosť naďalej. Aj podľa názoru odvolacieho súdu do konečnej úpravy rodičovských práv a povinností, ktorá bude nariadená v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, nie je v záujme maloletého dieťaťa meniť výchovné prostredie, pretože v tomto konaní neboli na takýto postup súdu zistené závažné dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne rozhodol aj v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti matky a v tejto súvislosti aj o zročnom výživnom. Súdom určená výška vyživovacej povinnosti matky, ktorá podľa tvrdení otca doposiaľ na výživou dieťaťa neprispievala je primeraná veku a potrebám maloletého dieťaťa, ako aj možnostiam a schopnostiam matky s ohľadom aj na jej ďalšie dve vyživovacie povinnosti (maloletý L. D. a maloletá R. T.). Rovnako správne súd prvého stupňa rozhodol aj o styku matky s maloletým dieťaťom, a to každý párný týždeň v roku od soboty 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod., pretože pravidelný styk maloletej T. s matkou je plne v záujme maloletého dieťaťa.

Odvolačný súd s ohľadom na dôvody uvádzané matkou v podanou odvolaní uvádza, že predmetom tohto konania je úprava rodičovských práv a povinností iba na čas do rozvodu rodičov maloletého dieťaťa. V danej veci už na základe návrhu otca doručeného súdu prvého stupňa dňa 07. 07. 2010 prebieha konanie o rozvod manželstva účastníkov konania a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Pokiaľ v tomto konaní bolo vydané predbežné opatrenie a to dňa 11. 10. 2010, č. k. 9C/151/2012-41, ktorým bol dočasne upravený styk matky dieťaťom, táto úprava platí len do právoplatnosti rozsudku v tejto veci, t. j. v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. Právoplatnosťou rozsudku súdu v tejto veci začne platiť nová úprava rodičovských práv a

povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu. Napokon je treba uviesť, že o ďalšej úprave rodičov rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bude súd rozhodovať v konaní o rozvod manželstva účastníkov konania a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode (konanie vedené pod so. Zn. 9C/151/2012). Z uvedeného dôvodu nejde o duplicitnú úpravu a rozhodnutím súdu nedošlo ani k porušeniu ust. § 83 OSP. Napokon z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa (z časti odôvodnenia) nad všetky pochybnosti vyplýva, že ide o konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva rodičov dieťaťa).

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods.1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.